

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**

zastoupeného advokátem Mgr. Zbyškem Jarošem, se sídlem Pobočná 1395/1,
141 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů
1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2018, č. j. MV-80462-4/SO-2018,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 22. 8. 2018, č. j. MV-80462-4/SO-2018 a rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 16. 5. 2018, č. j. OAM-15871-22/TP-2016, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Zbyška Jaroše, advokáta, náklady řízení o žalobě ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze napadl žalobce shora uvedené správní rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

ministerstva vnitra (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 16. 5. 2018, č. j. OAM-15871-22/TP-2016. Ve právním řízení byla zamítnuta podle § 75 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu*“) žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

[2] Žalobce v žalobě uvedl, že padělaný doklad o jeho bezúhonnosti (výpis z rejstříku trestů), který předložil ke své žádosti o povolení k trvalému pobytu a jehož předložení bylo důvodem pro její zamítnutí, byl zajištěn za úplatu jeho zástupcem. O tom, že se nejedná o originální listinu, nevěděl a ani vědět nemohl, protože obsah této padělané listiny, tj. jeho trestní bezúhonnost, i její vzhled odpovídal skutečnému výpisu z rejstříku trestů z Ukrajiny a i správní orgány pro zjištění, zda se jedná o padělek, musely využít specializovaných služeb policejního orgánu, který padělek zjistil na základě technických prostředků, které nemá žalobce k dispozici. Jakmile se žalobce dozvěděl, že správní orgán má o pravosti výpisu z rejstříku trestů pochybnosti, zajistil nový výpis, který bez vyzvání správnímu orgánu předložil ještě před jeho rozhodnutím. Žalobce tak učinil vše, co bylo v jeho silách, aby uvedenou situaci napravil a exces jeho zástupce by mu proto neměl být přičítán k tíži. Rovněž žalobce sdělil, že na svého bývalého zástupce podal trestní oznámení. Ve svém rozhodnutí správní orgán odkázal na rozsudek č. j. 5 A 22/2011, který však nedopadá na řešenou situaci, neboť v uvedeném rozhodnutí žadatelka předložila padělanou listinu, prokazující existenci nikdy neuzavřené pojistné smlouvy. Správní orgán rovněž neposoudil dopad rozhodnutí na soukromý a rodinný život žalobce ve vztahu k čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, když nutnost vycestování je nepřiměřeným zásahem do hodnot chráněných tímto článkem. Žalobce má v České republice matku, otce i bratra, na Ukrajině již nemá žádné zázemí. Rovněž se zde učí česky, chodí zde na střední školu a buduje svůj život a navazuje své vztahy s dalšími osobami. Po vycestování na Ukrajinu by sice mohl zažádat o bytové oprávnění znovu, toto je však vzhledem k míře korupce na Ukrajině velmi problematické. Závěrem uvedl, že rozhodnutí správních orgánů vycházelo zčásti z úředního záznamu Oddělení dokladů a specializovaných činností, Odboru cizinecké policie, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 21. 6. 2017, č. j. KRPA-230420/ČJ-2017-000021 (dále jen „*úřední záznam*“), na kterém je uvedeno nesprávné datum narození žalobce a dále je jako příloha připojena fotodokumentace rejstříku trestů zcela odlišné osoby. Toto v žalobci vzbuzuje pochybnosti o způsobu zkoumání výpisu z rejstříku trestů, kdy se lze domnívat, že příslušný policejní orgán jeho zkoumání vůbec neprovedl a použil závěry z předešlých zkoumání. Ze všech výše uvedených důvodů považuje žalobce rozhodnutí správních orgánů za nezákonné a přepjatě formalistické, kdy správní orgány vycházely pouze z jazykového výkladu § 75 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, přičemž vůbec nepřihlédly k účelu daného ustanovení, tj. zabránit získání povolení k pobytu osobám na základě pozměněných skutečností, což však není řešený případ.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhnul její zamítnutí, přičemž ve svém vyjádření uvedl obdobné důvody jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nad rámec tohoto odůvodnění uvedl pouze to, že znění § 75 odst. 1 zákona o pobytu cizinců správnímu orgánu neumožňuje prominout předložení padělaného dokladu. Tvzení žalobce, že předložený doklad osvědčoval skutečný stav věci je navíc nepřezkoumatelné, neboť nově předložený doklad svým obsahem neprokazuje, že v době, kdy byl padělaný

doklad předložen, nebyl žalobce na území Ukrajiny trestně stíháný, a tedy bezúhonný. Tento nový doklad prokazuje beztrestnost pouze k novému datu a neuvádí se v něm, že žalobce nebyl nikdy v minulosti, popř. v době, ke které osvědčoval beztrestnost padělaný doklad, stíhán, ani s ním vedeno trestní řízení.

[4] Vzhledem k tomu, že žalovaný souhlasil s rozhodnutím bez jednání a žalobce se ve lhůtě k tomu určené nevyjádřil, postupoval Městský soud v Praze v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní nebo s.ř.s.*“) a, aniž by nařizoval jednání, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení jeho vydání předcházejícímu a v mezích žalobních bodů, kterými je vázán, vycházejí přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního) a uvažil o důvodnosti podané žaloby takto.

[5] Z obsahu spisového materiálu i z odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné plyne, že dne 5. 10. 2016 podal žalobce u správního orgánu I. stupně žádost o vydání povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny. K této žádosti předložil kromě jiného i potvrzení o bezúhonnosti na území Ukrajiny xxxxx a jeho ověřený překlad, dle kterého „*žalobce nebyl na území Ukrajiny podle stavu ke dni 5. 8. 2016 trestně stíhán(a), ani odsouzen(a), včetně vymazané nebo zahlazené odsouzení, a nebylo vyhlášeno pátrání po jeho/její osobě.*“. Dne 31. 1. 2018 obdržel správní orgán I. stupně úřední záznam specializovaného orgánu policie, ze kterého vyplývá, že předložený výpis z trestního rejstříku je celkový padělek. Soud z tohoto úředního záznamu rovněž zjistil, že je v něm jako datum narození žalobce chybně uvedeno xxxx a v přiložené fotodokumentaci je přiložen výpis z trestního rejstříku xxxxx. Výzvou ze dne 6. 3. 2018 doručené žalobci dne 9. 3. 2018 informoval správní orgán I. stupně žalobce o tom, že ukončil shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí a poučil ho o jeho právu seznámit se s těmito podklady, čehož žalobce dle protokolu ministerstva vnitra o seznámení účastníka řízení s podklady ze dne 16. 4. 2018 využil. Dne 26. 4. 2018 a 2. 5. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena identická vyjádření žalobce i s novým potvrzením o bezúhonnosti na území Ukrajiny xxxxx i s úředně ověřeným překladem, dle kterého žalobce „*na území Ukrajiny stavem ke dni 23. 5. 2017 není trestně stíháný, odsouzený, ani není hledaný.*“.

[6] Podle § 70 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v rozhodné době (tj. v době podání žádosti žalobcem): „*Cizinec je povinen k žádosti o povolení k trvalému pobytu předložit ... (e) doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů jako podklad k posouzení trestní záchovalosti (§ 174) vydaný státem, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž má trvalé bydliště, jakož i státy, v nichž cizinec v posledních 3 letech pobýval nepřetržitě po dobu delší než 6 měsíců, nebo čestné prohlášení v případě, že tento stát takový doklad nevydává; tato povinnost se nevztahuje na cizince mladšího 15 let a na cizince staršího 15 let, jemuž bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění pobytu na území nebo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území, jemuž byla udělena doplňková ochrana podle zvláštního právního předpisu, nebo který žádá o povolení k trvalému pobytu podle § 67; cizinec, který žádá o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1, nebo, jde-li o cizince podle § 87, který žádá o povolení k trvalému pobytu po dosažení*

věku 18 let z důvodu podle § 66 odst. 1 písm. a), je povinen předložit doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů, je-li o to požádán...“.

[7] Podle § 75 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v rozhodné době: *„Ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže a) cizinec k žádosti předloží padělané nebo pozměněné náležitosti nebo náležitosti, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti...“.*

[8] Podle § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“): *„Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.“.*

[9] V posuzované věci soud s žalovaným obecně souhlasí v názoru, že znění § 75 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nedává správnímu orgánu možnost správního uvážení, zda v případě předložení padělaných dokumentů žádost zamítnout či nikoliv. Pokud žadatel předloží ke své žádosti padělaný doklad, musí správní orgán žádost zamítnout vždy, a to neohledně na to, zda takový dokument obsahuje pravdivé či smyšlené skutečnosti. Zákon v uvedeném případě spojuje zamítnutí žádosti se samotným předložením padělané listiny; předložení dokumentů, které obsahují nepravdivé skutečnosti je dalším, samostatným důvodem pro zamítnutí žádosti. Z tohoto důvodu pak není ani podstatné, zda žadatel následně předloží originální dokument potvrzující jeho bezúhonnost, neboť důvodem pro zamítnutí jeho žádosti nebyla trestní minulost žadatele.

[10] Žalovaný rovněž přílehavě odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2015, č. j. 5 A 22/2011-39 ohledně otázky úmyslu žadatele předložit padělanou listinu. V řešeném případě sice skutkově šlo o situaci, kdy žadatelka předložila pozměněnou pojistnou smlouvu, Městský soud v Praze nicméně v tomto dospěl k závěru, že dobrá víra žalobkyně v pravost a platnost smlouvy není rozhodná. Tento závěr lze pak aplikovat i na řešený případ, kdy není rozhodné, zda si žalobce byl vědom toho, že předkládá, prostřednictvím svého zástupce, kterého si sám zvolil, padělanou listinu. Jak již bylo výše uvedeno, rozhodné je, že k předložení padělané listiny došlo, úmysl žadatele není vyžadován a skutečnost, že se tak stalo prostřednictvím zástupce, rovněž není relevantní, neboť v souladu s § 32 odst. 1 správního řádu žalobci vznikají práva a povinnosti z úkonů, které učinil jeho zástupce. Ohledně hodnocení dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce pak soud pouze obecně upozorňuje (ačkoliv vzhledem k tomu, že ruší rozhodnutí pro vady řízení, se jedná prozatím o předčasné hodnocení), že žalovaným zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016-30, se týkal správního rozhodnutí podle ust. § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu, přičemž toto zákonné ustanovení z hlediska naplnění podmínek ust. § 174a zákona o pobytu hodnotil. Soud pak obecně upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Azs 422/2017-29, Nejvyšší správní soud potom výše uvedené závěry doplnil, když konstatoval: *„Skutečnost, že zákon o pobytu cizinců výslovně nepředepisuje posoudit přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle § 77 odst. 1 zákona o pobytu cizinců do rodinného a soukromého života, na rozdíl od jiných rozhodnutí vydaných podle*

tohoto zákona, znamená pouze tolik, že zákonodárce typově vyhodnotil dopady takových rozhodnutí do soukromého a rodinného života jako nízké, až zanedbatelné. Nelze však současně ztrácet ze zřetele, že Česká republika je mimo jiné smluvní stranou Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jejíž článek 8 zavazuje smluvní státy k respektu vůči soukromému a rodinnému životu každého jednotlivce. Povinnost zvážit přiměřenost dopadu každého rozhodnutí do těchto práv tak vyplývá přímo z Úmluvy“. Soud v této věci korektně uvádí, že ačkoliv žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí v první části příslušného odstavce (str. 6 – 7 napadeného rozhodnutí) toto hodnocení odmítá, v dalším textu uvádí konkrétní skutečnosti ve vztahu k žalobci, které posuzuje, takže dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života zde obsahově proveden je.

[12] Soud však přisvědčil námitce žalobce, že závěr žalovaného o tom, že listina o bezúhonnosti byla padělaná, byl založený na úředním záznamu, který však obsahoval obrazovou přílohu, která se vůbec předmětné listiny netýkala. Jak je patrné z předloženého správního spisu, v podkladech rozhodnutí je sice v průvodním dopise uvedeno jméno a příjmení žalobce, nesoiiuhlasí však jeho datum narození, a připojená obrazová příloha se týká úplně jiné osoby i jiného čísla zkoumaného dokladu. Tato vada je pak dle soudu takového charakteru, že žalovaný nemohl z takového úředního záznamu při svém závěru vycházet, neboť není zřejmé, z jakých podkladů policejní orgán při svém zkoumání vycházel a zda se tedy v případě žalobcem dodaných listin skutečně jednalo o padělek; tato otázka, která je pro právní závěr a kvalifikaci zjištěného skutku naprosto zásadní, zůstala prozatím nejasná. Proto soud nemůže jinak, než napadené rozhodnutí, včetně prvostupňového správního rozhodnutí, které vycházelo z téhož podkladu, zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, a to pro rozpor se spisy, resp. závěr žalovaného nemá oporu ve spise (ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).

[13] V dané věci tak soud uzavírá, že podaná žaloba je důvodná, v řízení byly zjištěny vady řízení (rozpor se spisy), proto v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí spolu s rozhodnutím správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším správním řízení je tak nutné do správního spisu založit podklad pro rozhodnutí, který se bude vztahovat k žalobcem předloženému dokladu, a takový doklad tak z hlediska jeho pravosti zkoumat.

[14] O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního a procesně úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení sestávajících z 2 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) podle § 9 odst. 4 spolu s § 11 odst. 1 písm. a), d) a j) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a 2 paušální náhrady podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tedy 3 100 Kč x 2 + 300 Kč x 2, vše navýšené o 21 % daň z přidané hodnoty, celkem tedy 8 828 Kč (daň činí 1 428 Kč). Dále žalobci náleží v náhradě nákladů řízení soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Soud nepřiznal žalobci soudní poplatek (1 000 Kč) a úkony za uplatněný návrh na odkladný účinek žaloby, neboť v něm nebyl žalobce úspěšný.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 4. dubna 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu